

Žalobci navrhují, aby Soud:

— zrušil celé napadené rozhodnutí Komise,

v případě, že tomuto návrhu nebude vyhověno, podpůrně navrhují, aby Soud

— zrušil napadené rozhodnutí, pokud jde o všechny rakouské lokality významné pro Společenství (kód AT přílohy I napadeného rozhodnutí),

v případě, že tomuto návrhu nebude vyhověno, podpůrně navrhují, aby Soud

— a) zrušil napadené rozhodnutí Komise v části týkající se zápisu lokality AT 2010000 „Nockberge“ a

b) zrušil napadené rozhodnutí Komise v části týkající se zápisu lokality AT 2119000 „Gut Walterskirchen“;

v případě, že tomuto návrhu nebude vyhověno, podpůrně navrhují, aby Soud

— zrušil zápis určitých lokalit v příloze I napadeného rozhodnutí posouzených za lokality významné pro Společenství pro stanoviště a druhy se stupněm zastoupení a celkovým hodnocením B, C a D (podpůrně C a D, a opět podpůrně výlučně C) v souladu se standardními formuláři členských států,

a) pro veškeré lokality uvedené v napadeném rozhodnutí (tj. v příloze I), a podpůrně

b) pro veškeré rakouské lokality (Kód AT přílohy I), a podpůrně

c) pouze pro lokality AT 2102000 „Nockberge“ a AT 2119000 „Gut Walterskirchen“,

— v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení k rukám zplnomocněného zástupce žalobců.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Touto žalobou žalobci napadají rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2003, kterým se přijímá, podle směrnice Rady 92/43/EHS, seznam lokalit významných pro Společenství pro alpskou biogeografickou oblast⁽¹⁾. Žalobci jsou zemědělci a lesníci, kteří na svých pozemcích vykonávají zemědělskou a lesní činnost, včetně druhotných činností, přičemž tyto pozemky leží v „lokality významných pro Společenství“ stanovených v napadeném rozhodnutí. Žalobci uplatňují, že z nich rozhodnutí dělá osoby, kterým jsou určeny normy Společenství. Tímto bylo vlastnické právo žalobců, které musí být chráněno na základě ústavní tradice Společenství, omezeno schématickým způsobem a výrazně nad rozsah, jenž by mohl

být nezbytný s ohledem na případné sociální povinnosti, aniž by byly vyváženy zájmy, stanoveny výjimky a aniž by byla poskytnuta odpovídající náhrada. (nebo dokonce, aniž by byla přijata opatření za účelem poskytnutí náhrady) v rozporu se Smlouvou ve smyslu čl. 230 odst. 2 ES, což vyžaduje zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalobci uplatňují, že napadené rozhodnutí je také v rozporu se samotnou směrnicí⁽²⁾, na níž se dané rozhodnutí zakládá. Nezbytné podklady pro určení nutného finančního příspěvku nebyly správně stanoveny a soudržnost sítě chráněných lokalit, kterou vyžaduje směrnice, není zaručena.

Navíc žalobci uplatňují, že Komise v napadeném rozhodnutí výslovně a jasně neupřesnila, pro které druhy a stanoviště mají lokality, jí napříště označené za „lokality významné pro Společenství“, skutečně význam pro Společenství. Konečně žalobci tvrdí, že pokud jde o chráněné lokality dotýkající se žalobců, je obsah rozhodnutí Komise založen na chybných skutečnostech. Tímto byly lokality chybně označeny za lokality významné pro Společenství pro určité druhy a stanoviště, což je rovněž důvod, pro které je nezbytné napadené rozhodnutí zrušit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 14, 21.1. 2004, s. 21.

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7).

Žaloba podaná dne 8. dubna 2004 Adviesbureau Ehcon B.V. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-140/04)

(2004/C 146/10)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Adviesbureau Ehcon B.V., se sídlem v Reeuwijk (Nizozemsko), zastoupenou p. M.A. Goedkoopem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— uložil Evropskému společenství zaplatit náhradu škody ve výši 158 400 eur, jako náhradu újmy, kterou utrpěla žalobkyně v důsledku toho, že nezískala zakázku; tato částka má být navýšena o zákonné úroky až do doby splacení celé částky;

- uložil Evropskému společenství zaplatit náhradu ušlého zisku, který vznikl žalobkyni, ve výši 60 000 eur z důvodu, že žalobkyně, jejíž podání nabídky bylo odmítnuto, nemohla využívat a rozšiřovat své know-how; tato částka má být navýšena o zákonné úroky až do doby splacení celé částky;
- uložil Evropskému společenství zaplatit náhradu nepřímé škody způsobené žalobkyni tím, že se nebude moci ucházet o zakázku, která navazuje na zakázku, pro kterou byla žalobkyně odmítnuta. Nepřímá škoda vyplývá ze snížené pravděpodobnosti získat navazující zakázku a je stanovena na 10 % čistého příjmu z této zakázky, což je 25 500 eur;
- podpůrně, uložil Evropskému společenství zaplatit náhradu škody způsobené žalobkyni tím, že ztratila možnost získat zadání zakázky, ve výši 26 400 eur; tato částka má být navýšena o zákonné úroky až do doby splacení celé částky;
- uložil Evropskému společenství nahradit výdaje, které žalobkyně vynaložila v souvislosti se sepsáním své nabídky, ve výši 10 000 eur; tato částka má být navýšena o zákonné úroky až do doby splacení celé částky;
- uložil Evropskému společenství nahradit výdaje, které žalobkyně vynaložila v souvislosti se shromažďováním důkazů a předložením věci evropskému ochránci práv ve výši 40 000 eur, tato částka má být navýšena o zákonné úroky až do doby splacení celé částky;
- uložil Evropskému společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

V září 1996 se žalobkyně přihlásila do řízení o zadání veřejné zakázky vyhlášené Komisí pro služby související se směrnicí o vodách určených ke spotřebě⁽¹⁾. Podání nabídky žalobkyně nebylo přijato.

Podle žalobkyně Komise svým jednáním porušila povinnost průhlednosti, kterou je nutno brát v úvahu v oblasti veřejných zakázek. Žalobkyně uvádí, že na základě její stížnosti došel evropský ochránce práv ke stejnému závěru.

Žalobkyně též tvrdí, že Komise svým jednáním porušila článek 3 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby⁽²⁾. Podle žalobkyně se Komise nevyhnula rozdílnému zacházení s jednotlivými uchazeči, čímž porušila zásadu řádného výkonu správy.

Žalobkyně též tvrdí, že Komise porušila čl. 12 odst. 1 směrnice 92/50/EHS, neboť žalobkyni nesdělila důvody odmítnutí její nabídky ve lhůtě patnácti dnů ode dne, kdy obdržela písemnou žádost sepsanou za tímto účelem.

Žalobkyně též trvá na tom, že kdyby Komise jednala podle pravidel řádného výkonu správy, žalobkyně by byla bývala přijata do stádia zadávání zakázek. V takovémto případě by též bývala získala zakázku.

Žalobkyně navíc tvrdí, že podle článku 16 a čl. 17 odst. 2 směrnice 92/50/EHS byla Komise povinna zaslat oznámení o výsledcích řízení o zadávání zakázek Úřadu pro úřední tisky Evropských společenství nejpozději čtyřicet osm dní po zadání dané zakázky.

Žalobkyně nakonec prohlašuje, že se ji Komise pokusila oklamat.

⁽¹⁾ Vyhlášení veřejné zakázky – XI.D.1 (Úř. věst. 1996 C 232, s. 35)

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby

Žaloba podaná dne 9. dubna 2004 Lapin liitto (Regionální radou Laponska) a obcemi Enontekiö, Inari, Utsjoki a p. Untem Auttem, chovatelem sobů proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-141/04)

(2004/C 146/11)

(Jednací jazyk: finština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Lapin liitto (Regionální radou Laponska) a obcemi Enontekiö, Inari, Utsjoki a p. Untem Auttem, chovatelem sobů, zastoupenými p. Karim Marttinenem, advokátem a p. prof. Perttim Eilavaarou

Žalobci navrhuji, aby Soud:

- zrušil a vyňal z rozhodnutí Komise údaje týkající se finských regionů, protože způsob, jakým jsou předloženy jim dává protiprávní povahu.